

»Slovanský přehled«, ročník III., se je predstavil Slovanom v novi, svojemu namenu primerni vnanosti. Grottgerjeva »Slavija«, alegorija slovanstva, širi svoje roke nad Slovani, ki z vzajemnim delom izkušajo dovršiti in popolniti njen podobno — do zdaj je še nekoliko nejasna, neizražena! — Doslej so izšli trije zvezki. V vseh treh se nahaja razprava prof. Ilešiča »Lavantinský biskup Anton Martin Slomšek«, ki izkuša pojasniti Slomšeka v okviru one dobe slovenstva in slovanstva in je zlasti v svojem 4. in 6. poglavju docela nova, samostalna; zlasti 6. poglavje utegne vzbuditi živahno zanimanje. Ker pa razprava izide v posebnih ponatiskih, bomo poročali takrat natančneje o njej. Tretja številka je pred vsem Prešernova; Ganglov in Goldensteinov Prešeren jo krasita. Češki pesnik g. Jaromír Bořek je izborne prevedel »Prošnjo«, »Ukaze«, »Silo spomina«, »Izgubljeno vero«, »Spomin Valentina Vodnika«, »V spomin Andr. Smoleta«, »Zapuščeni«, »Ribič«, »Slovo od mladosti«. G. Hudec pa je začel svojo korenito razpravo »Dr. France Prešeren« (1800—1849), jeho život, doba a básnické dilo. O tej razpravi bomo poročali, ko bo končana. — Zopet moramo ponoviti: Kdor želi biti objektivno poučen o gibanju slovanskem, ne more pogrešati »Slov. přehleda«, in tak članek kakor »Najvetší nebezpečí pro neruské Slovany« (Največja nevarnost za neruske Slovane) bi ne smel biti neznan nobenemu Slovencu, ki je zares Slovan . . .

—ades.

Zvezdoznanstven pregled za mesec januar. Ker se mnogi izmed Slovencev zanimajo in sami pečajo z zvezdoznanstvom, naj tudi »Zvon« na predlog uredništva prinaša v kratkih potezah, kaj se vsak mesec godi na nebu, kako zvezde premičnice teko okoli solnca in v katerih krajih neba se nahajajo. Gotovo je zvezdoslovje lepa veda, vredna, da se tudi med nami goji. Večkratni pogled na zvezdnato nebo nas povzdiguje nad ničemurnosti vsakdanjega življenja, nam daje moč, da vztrajamo v borbi za dobra načela, v ljubezni do vsega, kar je lepo in dobro. Toda začnimo!

Zemlja je bila v svojem teku okoli solnca dne 22. dec. 1900. l. najbliže solnca, tedaj v prislončju (perihelium), kjer se vidi premer solnca naprečji; meseca januarja je že malo manjši in vedno odjema tja do kresa, ker se zemlja vedno bolj obrača od solnca.

Izmed planetov omenimo najznamenitejše, ki se s prostim očesom lahko vidijo. Venera hodi pred solncem, torej je danica; med zvezdami se urno giblje, tako da solnce komaj dohaja, leskeče se pa ne posebno, ker je že daleč od zemlje in se še zmerom bolj oddaljuje. Bolj hvaležen predmet za opazovanje je takrat Mars, ki vzhaja med deveto in deseto uro po noči in se potem celo noč vidi. Bliža se svojemu spodnjemu shodu s solncem ter nastopi okoli 19. januarja obratno pot, tako da gre med zvezdami nazaj. Seveda v svojem precej stisnjensem obroču teče neprehomoma naprej okoli solnca, toda opazovan od zemlje, ki tudi v svojem teku nikoli ne miruje, gre med zvezdami nazaj. To